

prima instanță:Gubenco S.A.,
(Curtea de Apel Comrat)

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Victor Iuhno,

împotriva încheierii Curții de Apel Comrat din 27 mai 2016, prin care a fost admisă cererea administratorului provizoriu SRL „Meyvali – Agro” Rotaru Ion privind stabilirea remunerației pentru perioada de observație și a cheltuielilor suportate,

în pricina civilă la cererea introductivă depusă de SRL „Imexagro” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SRL „Meyvali – Agro”,

C O N S T A T Ă :

La 28 ianuarie 2016 creditorul SRL „Imexagro” a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SRL „Meyvali – Agro”.

În motivarea cererii a indicat că, în baza contractului de vânzare cumpărare nr.28/11ter din 26 aprilie 2011 și facturilor fiscale a livrat debitorului SRL „Meyvali – Agro” produse fitosanitare la prețul de 209586,05 lei și în baza contractului nr.83 din 30.04.2009, nr.131/09r din 07.09.2009, nr.21/10 din 22.04.2010 și neachitare în baza contractului de cesiune nr. 02/09 din 04.05.2009.

Relevă că, la 22 ianuarie 2015 judecătoria Comrat a emis hotărârea nr.2c-11/2014, prin care a încasat din contul SRL „Meyvali – Agro” suma în mărime de 1569718,30 lei inclusiv: datoria de baza în mărime de 918943,56 lei; penalitate în mărime de 240859,35 lei; dobânda de întârziere în mărime de 364195,39 lei; cheltuieli de judecată în mărime de 45720 lei.

Menționează că, în urma cercetărilor și măsurilor întreprinse de executare silită s-a constatat că debitorul SRL „Meyvali – Agro” nu dispune de bunuri materiale sau surse financiare, care ar putea să constituie mijlocul de achitare a datoriei.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 29 ianuarie 2016 a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în

privința debitorului SRL „Meyvali – Agro” și în calitate de administrator provizoriu a fost numit Rotaru Ion, autorizația nr.48.

La 29 februarie 2016 administratorul provizoriu al SRL „Meyvali – Agro” – Rotaru Ion s-a adresat cu cerere privind stabilirea mărimii remunerației pentru perioada de observație în mărime 13775 lei și a cheltuielilor suportate în mărime de 411,35 lei, încasarea în mod solidar de la administratorul SRL „Meyvali – Agro” Iuhno Victor și fondatorul administratorul SRL „Meyvali – Agro” Ciolac Nina.

Prin încheierii Curții de Apel Comrat din 27 mai 2016 a fost admisă cererea și s-a încasat în mod solidar de la administratorul SRL „Meyvali – Agro” Iuhno Victor și fondatorul administratorul SRL „Meyvali – Agro” Ciolac Nina remunerația în mărime 13775 lei și a cheltuielilor suportate în mărime de 411,35 lei, în sumă totală în mărime de 14186,35 lei 35 bani.

La 10 iunie 2016, Iuhno Victor a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea administratorului provizoriu al SRL „Meyvali – Agro” – Rotaru Ion privind încasarea, în mod solidar, a sumei de 14 186,35 lei de la ea.

În motivarea recursului indică că, instanța de insolvabilitate nu a examinat cauza sub toate aspectele, aplicând eronat cadrul legal în speța dată, emițând o încheiere cu încălcarea legislației în vigoare. Mai mult ca atât, nu a luat în considerație argumentele indicate în referință, și anume faptul că nu a participat la activitatea întreprinderii și nu cunoaște despre situația în care se află aceasta la moment. Ca urmare, el nu poartă nici o răspundere pentru rezultate debitorului insolubil.

Totodată, menționează că, instanța de fond eronat a admis cererea, deoarece a examinat-o în mod superficial în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

La 13 iunie 2016, Ciolac Nina a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea administratorului provizoriu al SRL „Meyvali – Agro” – Rotaru Ion privind încasarea, în mod solidar, a sumei de 14 186,35 lei de la ea.

În motivarea recursului indică că, instanța de insolvabilitate nu a examinat cauza sub toate aspectele, aplicând eronat cadrul legal în speța dată, emițând o încheiere cu încălcarea legislației în vigoare. Mai mult ca atât, nu a luat în considerație argumentele indicate în referință, și anume faptul că nu a participat la activitatea întreprinderii și nu cunoaște despre situația în care se află aceasta la moment. Ca urmare, ea nu poartă nici o răspundere pentru rezultatele debitorului insolubil.

Totodată, menționează că, instanța de fond eronat a admis cererea, deoarece a examinat-o în mod superficial în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

Mai susține că, încheierea în cauză denotă vădită tendința, exprimată prin încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depășirea de către instanța ierarhic inferioară a mandatului său la judecarea acțiunii, formarea unei atitudini preconcept defavorabile împotriva recurente și favorabilă administratorul provizoriu al SRL „Meyvali – Agro” – Rotaru Ion.

Menționează că, instanța ierarhic inferioară eronat a stabilit faptul admiterii cererii, limitându-se numai la expunerea pur declarativă a temeiurilor fără a face trimitere la legislația în vigoare ce corelează situația de fapt și de drept din speță.

La 05 iunie 2016, în adresa administratorului provizoriu al SRL „Meyvali – Agro” – Rotaru Ion, a fost expediată spre cunoștință copia recursurilor declarate de către Ciolac Nina și Iuhno Victor.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referință în termen la recursul declarat de Ciolac Nina și Iuhno Victor.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform prevederilor art.8 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de această lege.

Instanța de recurs constată că recurentul Iuhno Victor s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 iunie 2016 împotriva încheierii instanței de insolvență din 27 mai 2016, în termen.

La fel și recurenta Ciolac Nina s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 iunie 2016 împotriva încheierii instanței de insolvență din 27 mai 2016, în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi admise cu casarea parțială a încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Conform art. 25 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 „Cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvență în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.”

Conform art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 „Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.”

Cu referire la argumentele recurenților că instanța de insolvență eronat a încasat remunerația administratorului provizoriu în mărime de 13775 lei conform

prevederile art. 25 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 în baza la coeficientul de multiplicare recomandat, Colegiul reține aceste argumente ca fiind întemeiate din considerentele ce urmează:

Conform materialelor dosarului, pe perioada de observație 29 ianuarie 2016 – 04 martie 2016, Rotaru Ion a deținut funcția de administrator provizoriu al procedurii de insolvență, intentate în privința debitorului SRL „Meyvali – Agro”.

Însă, instanța de insolvență eronat a calculat remunerația acestuia reieșind din coeficientului minim de multiplicare recomandat pentru calcularea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care se aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, și anume coeficientul „4”, având în vedere că coeficientul respectiv este expres prevăzut de lege, anexa nr. 4 a Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002, și nu poate fi modificat.

În acest context, Colegiul menționează că coeficientul mediu prevăzut pentru conducătorii unității conform anexei nr. 4 a Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară este „6”, având în vedere că coeficientul minim este „4” iar coeficientul maxim „8”.

Astfel, onorariul pentru perioada de observație 29 ianuarie 2016 – 04 martie 2016 a administratorului provizoriu SRL „Meyvali – Agro” Ion Rotaru urmează a fi calculat conform prevederilor „Cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real” nr. 165 din 09 martie 2010, care stabilește, că începând cu 1 mai 2016, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real se stabilește în mărime de 11,25 lei pe oră, sau 1900 lei pe lună, calculul pentru un program în medie de 169 de ore pe lună.

În contextul normelor legale menționate și a circumstanțelor de fapt din speță, onorariul lunar al administratorului insolvenței SRL „Meyvali – Agro” Ion Rotaru pentru perioada 29 ianuarie 2016 – 04 martie 2016, urmează a fi calculat după formula: 4 (coeficientul mediu) * 1900 lei (salariul minim garantat) = 7600 lei (cu o medie de 480 lei pe zi), iar având în vedere că în această perioadă a activat o lună și 4 zile remunerația pe perioada respectivă este de 8080 lei.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că instanța de insolvență incorect a calculat remunerația administratorului provizoriu pentru perioada de observație 29 ianuarie 2016 – 04 martie 2016 în mărime de 13775 lei.

Cu referire la cheltuielile aferente procedurii de insolvență, în sumă de 411,35 lei, Colegiul reține că acestea sunt întemeiate și instanța de insolvență justificat a încasat suma respectivă, încheierea Curții de Apel Comrat din 27 mai 2016, în această parte urmând a fi menținută.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Ciolac Nina și Iuhno Victor, cu casarea încheierii Curții de Apel Comrat din 27 mai 2016 în partea încasării în mod solidar de la administratorul SRL „Meyvali – Agro” - Iuhno Victor și fondatorul SRL „Meyvali – Agro” - Ciolac Nina în beneficiul lui Ion Rotaru a remunerației administratorului provizoriu pe perioada de observație în mărime de 13775 lei, cu emiterea unei decizii noi în partea dată. În rest cerințele se resping.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Ciolac Nina și Iuhno Victor.

Se casează încheierea Curții de Apel Comrat din 27 mai 2016 în pricina civilă SRL „Meyvali – Agro” în proces de insolvență, în partea încasării de la administratorul SRL „Meyvali – Agro” - Iuhno Victor și fondatorul SRL „Meyvali – Agro” - Ciolac Nina în beneficiul lui Ion Rotaru a remunerației administratorului provizoriu pe perioada de observație în mărime de 13775 lei, soluționând prin decizie problema în fond după cum urmează:

Se încasează în mod solidar de la administratorul SRL „Meyvali – Agro” - Iuhno Victor și fondatorul SRL „Meyvali – Agro” - Ciolac Nina în beneficiul lui Ion Rotaru a remunerației administratorului provizoriu pe perioada de observație în mărime de 8080 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 411,35 lei, în total 8491,35 lei. În rest cerințele se resping.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu